

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu nie podzielił stanowiska Skarżącej, która twierdziła, że jej inwestycja została zrealizowana na podstawie art. 12 specustawy koronawirusowej i w związku z tym nie miała ona obowiązku informowania organu budowlanego o rozpoczęciu robót budowlanych. Sąd nie podzielił tego poglądu, przy okazji czyniąc uwagi dotyczące właśnie art. 12 specustawy – o których szerzej poniżej.

Na wstępie Sąd zauważył, że przepis, na który powoływała się Skarżąca od początku jego obowiązywania przewidziany został jako przepis czasowy. Zgodnie bowiem z art. 36 ust. 1 specustawy koronawirusowej, przepisy art. 3-6 i art. 10-14 tracą moc po upływie 180 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy – tym samym według WSA od początku wiadomym było, że jest to przepis absolutnie wyjątkowy.

Idąc dalej Wojewódzki Sąd podkreślił, że inwestor działający w trybie art. 12 specustawy koronawirusowej otrzymał niezwykle daleko idące przywileje w stosunku do innych inwestorów, działających w zwykłych rygorach wszystkich wymienionych w tym przepisie ustaw, do których są oni obowiązani się stosować. Skoro tak, to „przeciwdziałanie COVID-19”, które uzasadnia skorzystanie z art. 12 musi być w ocenie WSA interpretowane niezwykle rygorystycznie, a jako daleko idący wyjątek, również zawężająco.

WSA wskazał też, że zgodnie z art. 12 ust. 2 specustawy koronawirusowej, prowadzenie robót budowlanych oraz zmiana sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części w związku z przeciwdziałaniem COVID-19 wymagają niezwłocznego poinformowania organu administracji architektoniczno-budowlanej. Jak podkreślił Sąd, Kodeks postępowania administracyjnego nie zna pojęcia informacji, stąd też z pewnością nie można uznać jej za podanie wszczynające postępowanie administracyjne, a zatem także stosować do niej zasad k.p.a. przewidzianych właśnie dla podań (np. art. 63 czy 64 k.p.a.).

WSA przyznał co prawda, że z literalnego brzmienia art. 12 ust. 2 specustawy koronawirusowej nie wynika, że informacja powinna zostać przekazana przez inwestora. Niemniej od razu zaznaczył, że biorąc pod uwagę treść art. 31d specustawy koronawirusowej (Inwestor jest obowiązany do poinformowania organu administracji architektoniczno-budowlanej o prowadzeniu robót budowlanych oraz zmianie sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części w związku z przeciwdziałaniem COVID-19, które nastąpiły przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw. Przepis art. 12 ust. 3 stosuje się), a także art. 12 ust. 5 specustawy koronawirusowej (W przypadku prowadzenia robót budowlanych w związku z przeciwdziałaniem COVID-19, których rozpoczęcie, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, wymaga uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę, inwestor jest obowiązany zapewnić objęcie kierownictwa oraz nadzoru nad tymi robotami przez osobę posiadającą uprawnienia budowlane w odpowiednich specjalnościach, o których mowa w art. 15a tej ustawy) należy przyjąć, że informacja o prowadzeniu robót budowlanych oraz zmianie sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części w związku z przeciwdziałaniem COVID-19 zawsze powinna być przekazana do organu przez inwestora.

Nieskuteczna informacja oznacza niemożność skorzystania z art. 12 specustawy koronawirusowej, a zatem powoduje, że inwestycja powstaje w ramach samowoli budowlanej – orzekł WSA.

WSA o art. 12 specustawy koronawirusowej – wykładnia zawężająca

Kategoria: Zarządzanie Przestrzenią

Opublikowano: piątek, 13, sierpień 2021 12:35

Bartłomiej Zydel

Odsłony: 580

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 15 lipca 2021 r., IV SA/Po 385/21

Źródło: [CBOSA](#)